

Oceán

Hana Zagorová

Oceán se lásce podobá!
Místa v něm je spousty pro oba.
Na dno nevidíš.
Je záludný
nebo spíš jen
nikým nespoutaný.

Oceán je říší bez hranic.
Vše ti dá a nebo možná nic.
Já vím, s chutí za soumraku
hýří barvami,
co pokladů je pod námi,
tak tě tady vítám.

Má loď brázdí širý oceán.
Čím je hnán mořský příliv
do všech světa stran?
Plachty vítr mi vzal,
ne však sílu, plujem' dál.

Oceán a říkáš si ten znám.
Kolikrát však nevíš kudy kam.
jen zaváháš, jsi bezbranný.

kompas máš,
však přesto v mlhách bloudíš.

Oceán jsou nejen spousty vod.
V písních zní, i z veršů, mnoha ód.
kdo zná jeho bouře, jeho rána laskavá,
ten lásce též se oddává,
tak tě tady vítám.

Má loď brázdí širý oceán.
Čím je hnán mořský příliv
do všech světa stran?
Plachty vítr mi vzal,
ne však sílu, plujem' dál.